

מרגישה יותר בטוחה עם הגוף שלי. למרות זאת, עדיין נותרו בה שריי דים חדים של ביישנות. היא נעה במקומה בחוסר-נוחות, מתקנת את תיסרוקתה בעצבנות, משלבת ידיים, מפרקת את התשובות, משלבת אצבעות, משתעשעת עם השעון, מלטפת את נעליה, משפילה מבטים, וכל זה כמהירות. תוך כמה דקות. אחר-כך היא שבה וחוזרת על כל הסדרה.

גבר במיכנס ג'ינס הדוקים, מתפרץ צץ מגבריות ראוותנית, מבטיש כשריל במבטיח-שק. היא חשה במבטי, מסתובבת לאחור, מסתכלת בו ספק כביי שנות ספק כמאווה, ומייד עוטפת במבוכתה הטיבעית, מחזירה את עיניה לציפורניה.

כשהיא מתבקשת לרקלם את שירה, שנפסל עליידי הצנוורה בישראל, היא מסמיקה, מנמיכה את קולה ולוחשת: "אני רוצה להודיין איתך/ פי הוא כמו מערת-זין טובה." ומייד מפסיקה, צוחקת במבוכה, "אני לא יכולה להגיד דברים כאלה בלובי של בית-מלון." והיא שולחת מבטים מבוהלים לעבר הגבר בג'ינס, מקווה שהוא לא שמע אף לא מילה אחת.

אילו היתה אמא הארטלי צופה בחרדתה הביישנית של בתה, בוראי היה ליבה מתרחב מגאווה. בינתיים היא צפתה בהצגה. לא אמרה מילה. ראתה את לוחיה-מודעות שבחזית התיאטרון בניו-יורק והתחננה לפני רון גאש, הבימאי, שיסיר את תמונתה של שריל הקטנה מהלוח. גאש חשב שזו בדיוח. האם התכוונה, כמובן, לכל מילה ברצינות גמורה.

ועוד סיבה לגאווה בשביל אמא: שריל הצנועה והחסודה מצאה בן-זוג סולידי והגון, ואפילו התחתנה איתו.

כך קרה הרבה. לפני שהתחלתי להשתתף בהן, כלכותה: השתתפתי

שריל בת-לאיבי

ספק ביישנות. ספק בתאווה

בהצגה כיידיש על-פי סיפור של שלום עליכם, הזכיה הגדולה, "שם התאהד בתי במנהל המוסיקלי של ההצגה, הודרי, שהיה מבוגר ממני 30 שנים. התחתנו והיינו נשואים שבע שנים. בריוק לפני שנתיים הוא נפטר בפית-אומיות מהתקף-לב." שריל לובשת הב-עתפנים עצובה, בנוסח מריל סטריפ, המתאבלת על זאקארה אהובה.

הוא היה גאה בי, חשב שאני רקדנית טובה, ואף פעם לא דרש ממני להפסיק לרקוד בעירום. כשהוא מת, חשבתו שהחיים שלי נגמרו. הלכתי לטיפול פסיכולוגי. חיפשתי עזרה בכל מקום אפשרי. הצוות של ההצגה תמך בי, ומייד חזרתי לעבודה.

כאותה מהירות, כדי להשתקם, גם חזרה שריל לתחביביה: פיסול, ציור, ג'וגינג, רכיבה על אופניים וריצה כמי-עלה-המרדגות אל דירתה שבקומה ה-20, בבניין הסמוך לסנטרל-פארק. לפני שנה הכירה שריל סטודנט-לרפואה. בסוף השנה הוו יתחתנו. גם הוא, כמו הבעל הקודם, אוהב את הדי-ציגה. גם הוא אינו דורש הפסקת-עירום תיאטרונית.

אבל שריל יודעת שאי-אפשר לר-קוד בעירום עד אינסוף. למרות זאת, אינה מתכננת תוכניות לעתיד. "מה שיקרה — יקרה", היא אמרת, "ועד שיקרה, אני מחופשת ערכי-ערכי בתח-פושט של עירום."

לפני שלוש שנים התפרסמה בגלל רומאן עם דן בן-אמוץ. אחר-כך הפכה

ענדיה והשמים

אס לה, לפי דבריה, ורצתה לעזוב את בן-אמוץ, שדרך אחריה ורצה לנקום בה. עדיה לא הרחיבה את הריבור על מיקרה-הסחיטה, שבו הוציאה מכוץ אמוץ סכום נכבד של כסף, כתואנה כי היא נמצאת בהריון ממנו וקוקה לכסף כדי לבצע הפלה. לבן-אמוץ נודע כי עדיה לא ביצעה הפלה וכי ביזבה את כספו. הוא כתב אליה מיכתב שבו דרש כי תחזיר לו את כספו ואיים לתבוע אותה למישפט. במיכתב לעדיה (ראה מיסגרת) בא אליה בטענות וכתב

תכופות של עדיה לחו"ל, ועל חייה המתייניים בכלל. במשך השנתיים האחרונות נסעה עדיה פעמים רבות לאירופה, וזאת עוד לפני היותה רוגמנית זוהרת. הנסיעות החלו מיספר חודשים אחי-רי שנפרדה מהסופר דן בן-אמוץ, שאיי-תו היתה מיורדת במשך שלוש שנים. הסיפור של עדיה עם בן-אמוץ הו-פיע לראשונה בהעולם הזה (17.8.83). כמותו ראיון חושפני ראשון סיפרה עדיה על היכרותה עם הסופר, כשנלקחה לתערוכת ציורים שלו על-

כפי הנראה יועבר הטיפול בפרשת-הסמים למישטרת באר-שבע.

מיקרה סחיטה

לא כמיקרים אחרים שבהם השתרכבו שמות של רוגמניות ידועות, לא הוכז מכריה של עדיה מאירצ'ק בתדהמה.

כחוגי הרוגמניות, שבהם הסתובבה, ושאינתן הופיעה בתצוגות-אופנה. הילי-כו שמועות שונות על נסיעותיה הדי-

היו לה כל הנתונים להפוך לדוגמנית מצליחה: ההופעה שלה מרשימה מאוד והיא מתנשאת לגובה של מטר וספ סנטימטר

שהוא בטוח שביזובה את כספו כדי לרכוש סמים במחיר "הודמנות".

אורגיות ביפו

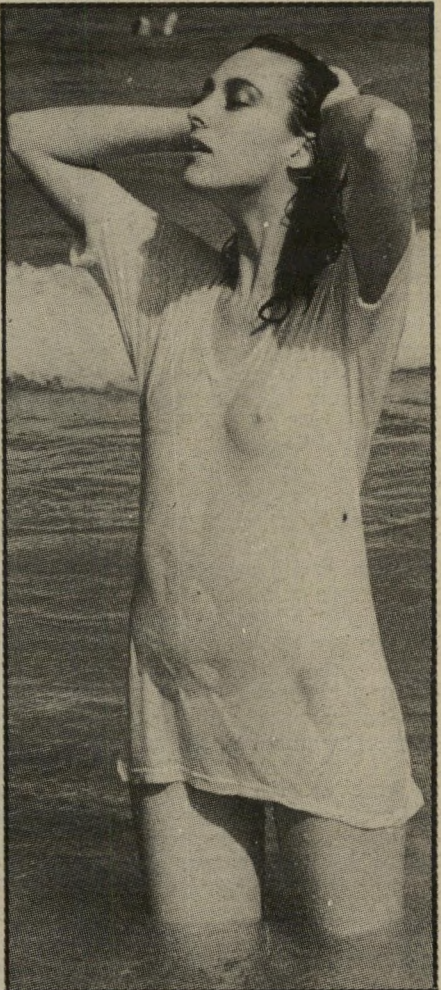
אותה תקופה התחברה עדיה עם צייר בשם אבי פיילר. שאיפתה היתה להיות רוגמנית. לעדיה היו כמעט כל הנתונים לה-פוך לרוגמנית מצליחה. הופעתה מר-שימה מאוד, והיא מתנשאת לגובה של

ידי אביה, צבי מאירצ'ק. היא טענה שנאנסה עליידי בן-אמוץ אחרי שסימם אותה במשקה מסויים.

עדיה סיפרה על אמה, מיה זיו, שי-היתה פנטומימאית בלהקתו של שייקה אופיר, וכיצד הודעוזה אמה כששמעה על יחסי בתה עם בן-אמוץ, שהיה בן 60 כשעדיה ניהלה איתו רומאן-אהבים ממושך. עדיה גם סיפרה כיצד חיזר בן-אמוץ אחרי אמה 30 שנה קודם לכן. היא לא הסכה תיאורים של אורג-יות-סימם, שבהן לקחה חלק, עד שנמי-

עדיה כמודעת-ירחוב 70 מנות ארוזות של הרואין

עדיה בשפת-הים וכרוגמנית-אופנה אונס אחרי סימום במשקה מסויים

מישטרת אילת עצרה את הארבעה אחרי עיקוב ממושך.

המישטרה תפסה כמות ניכרת של הרואין, כ-70 מנות, בחדר שבו שהו הארבעה. ההרואין, המכונה גם "קוק פרסי", היה מפוזר ומחבא במקומות שונים בחדר.

למישטרת אילת לא היה ספק כי מדובר בסחר בסמים, היות והמנות היו ארוזות ומכונות למכירה. ידוע כי נרקומנים, הצורכים סמים באופן קבוע, מחזיקים את הסם בכלי מסויים או כשקית-ניילון עטופה בנייר-כסף, ואי-נם טורחים לשקול כל מנה ולהחזיקה כנפרד.

לא היתה זו הפעם הראשונה שעדיה מאירצ'ק הגיעה עם בני חזי לאילת.

בדרך כלל נלוו אליהם עוד חברים, והם נהגו לבלות כמזעורנים שונים ול-התגורר בבתי-מלון.

המישטרה היתה ערה לתנועה בלי-תיפוסקת של אנשים שבאו ויצאו מחד-דרם של עדיה מאירצ'ק ובנימין חזי, לכן החלה בעיקוב אחריהם בכל פעם שהגיעו לאילת.

לפני כשבוע עצרה המישטרה גבר אילתי בשם מיגדל סיטו, כשברשותו 28 מנות הרואין.

אותו גבר היה בקשרים עם עדיה, וכנראה מסר בעדות, בעת מעצרו, פרי-טים הקשורים בסוחרים-סימם שבאו מתל-איבי לאילת כדי לספק סמים לעיר הדרומית.

ביום השני האריך השופט את מעי-צדם של עדיה וחבריה למשך 14 יום, לפי בקשת המישטרה. את בני הזוג עדיה מאירצ'ק ובנימין חזי ייצגה הפרקליטה האילתית יעל סולל. עדיה טענה כי נכנסה לחדר רק במיקרה, לי-רגע, אולם בחרר נמצאו בגדיה וכלייה-איפור שלה.